

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 45.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790301328/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

Her skjævede han til mig paa en listig Maade; men som om der i det samme faldt ham Noget ind, afbrød han pludselig sin Tale til Damerne, løb hen til mig og trak mig henimod Vinduet, idet han sagde:

Det er naturligviis Løgn hvert Ord jeg fortalte igaar Aftes – det De kan nok huske. – Jeg har fundet Brevtasken men jeg lavede denne Historie for at muntre Dem. – Det var Colorit paa Stilen.

Nu først faldt hans Roman mig i Tankerne; jeg vilde spørge ham, men han sagde blot:

Løgn hvert et Ord. Han trykkede mig i Haanden og gik atter hen til Damerne, hvor nu Fruen med megen Höflighed takkede ham for hans Uleilighed.

Jeg var som lynslaaet. Hvad skulde jeg troe? Emilie ansaae jeg dog for en altfor anstændig og dannet Pige, til at ville tale med en Driver, der træffer hende paa Gaden. Men hvor skulde han finde paa at fortælle en Historie, hvori han langt fra spillede nogen hæderfuld Rolle. Emilies Opførsel ved hans Indtrædelse var paafaldende, og hun var kjendelig forlegen under hele hans Tale. Jeg besluttede at iagttage.

Damerne havde takket ham tilstrækkeligt, og ventede nu, at han skulde tage Afsked. Dette lod imidlertid ikke til at være Felix's Mening. Han gjorde først et Par Bemærkninger om Veiret; men da Fruen ganske sandede Rigtigheden deraf, saa de ikke førte til nogen Conversation, fremkom han med den mærkelige Efterretning, at der skulde være spaaet et stort Jordskjælv

Saa.

Ja, vedblev han ufortrødent, det skal være spaaet af en gammel Mand ude i Børnehuset. Har De ikke hørt det, Hr. Jespersen?

Nei.

Jo! Det er netop 300 Aar siden, at Veiret ganske var som iaar, og da indtraf det store Jordskjælv, som ødelagde Lissabon.

Fruen begyndte at interessere sig for Materien; jeg skyndte mig med at berigtige hans Angivelse, da Lissabon, som bekjendt, først ødelagdes ved Jordskjælv i Sommeren 1755.

Saa, sagde Felix, ja saa er det accurat 91 $\frac{1}{2}$ Aar siden vi havde saadant et Veir som iaar.

Emilie tvang sig, for ikke at lee høit, og trak sig tilbage til Kakkelloven. Det forekom mig, at Felix kastede et bønligt Blik til hende, men med Vished kan jeg ikke sige det; thi den Gavtyv har en sjelden Bevægelighed i sit Ansigt, og forstaaer til en utrolig Færdighed ved et